

Forfatter: Richardt, Chr.

Titel: Udrag fra Ved Allehelgenstid.

Citation: Richardt, Chr.: "Samlede Digte. Anden deel.", i Richardt, Chr.: *Samlede Digte. Anden deel.*, 1895, s. 174. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-richardt02-shoot-idm140352320996032/facsimile.pdf> (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: Samlede Digte. Anden deel.

Og sit Plyndringsværk den skuer:
Lundens Højsal uden Buer!
Men en Løndom har den røbet:
Knoppen blinker alt i Svøbet!

Ingen Fuglerøster klare!
Ingen Blomster til at friske!
Skoven kan ej længer svare,
Skoven kan ej længer hviske.

Men ihvad den end maa friste
tale dog de Knopper spæde,
tale dog de stumme Kviste
Fingersprog om Vaarens Glæde.

Vil Du med blandt alle Helgen
i de Frelstes hvide Skare,
maa Du først for Blæscbæggen,
maa Du først i Storm og Fare.

Vil Du ved en Vaar Dig fryde,
maa Du først en Vinter friste!
Vil Du nye Blade skyde,
maa Du først de gamle miste!

Et for et dit Løv maa falde,
til Du mistet har dem alle;
Døden maa Dig overmande,
Støvet maa med Støv sig blande

Tro blot fast paa Foraarstiden
midt i Allehelgens-Striden, —
grønnes skal Du da med Ære,
og en evig Sommer bærel

Vierwaldstädter-Søen.

Jeg saae Dig i Dagens fulde Glans,
et Tæppe med gyldne Traade,
med alle de granklædte Bjerges Krans,
med blinkende Vovers Straaledans
om de snehvidt teltede Baade.

Jeg saae Dig ved Nat i »Føhn« og Slud,
naar det sprøjted mod Klipperanden,
naar Bølgerne vendte det Hvide ud,
og Skyggerne mødtes med stærke Bud
fra den ene Bred til den anden.

Jeg stod i din skraanende Fjeldskovs Ly,
jeg aanded Granduftens Sødme;
da sank Guds Sol i sin Rosensky —
som i en forklaret Verdens Gry
stod Fjeldet i glødende Rødme.

O maatte jeg end engang Dig see,
med »Pilatus« i Taager forvildet!